

Mis toimus viuaastal?

Ülo Väli, Aarne Tuule, Urmas Sellis

Möödunud viuaasta jooksul sai iga linnuhuviline paremini tundma õppida kolme põnevat Eesti röövlinnuliiki: hiire-, herilase- ja taliviud. Aasta jooksul peeti hulk ettekandeõhtuid; kevadel ja suvel võis ühistel vaatlusretkedel harjutada viude äratundmist looduses; sügisestel viuõhtutel süveneti kõige põnevamatesse viuteemadesse. Kokku osales üle Eesti korraldatud 34 viuõhtul 1250 linnusõpra ning 20 vaatlusretkel 170 huvilist.

Teadmised viude kohta tulid ka koju kätte. Kolm käsitlust saates „Osoon“ ja hulk uudislõike televisioonis, üle kümne raadiosaate ning paar-kümmend artiklit, mis on ilmunud eri ajakirjades alates lastežurnalist Hea Laps ja lõpetades rahvusvaheliste teadusajakirjadega, avasid kolme liiki viude elu tahke. Ka Eesti Looduses ilmus mullu kokku kuus artiklit viude kohta. Kena kokkuvõtte viude elust tegi viulaul. Viuaasta kodulehel www.eoy.ee/viu/ jäävad need infoallikad kättesaadavaks ka edaspidi.

Linnuhuvilistelt laekus viuaastal

kodulehele 1129 vaatlust, mille põhjal saime teha kokkuvõtteid nii viude rändeageadest, elupaikadest kui ka käitumisest. Täpseid andmeid viude elukommete kohta andsid üks herilaseviu ning neli hiireviud, kes kandsid nutisajakotte, s.o GPS-saatjaid, mis saatsid asukohast sõnumeid. Kõige populaarsemaks sai rahvahääletusel üle poole tuhande pakkumise seast nime leidnud hiireviu Villu, kelle toimetamisi oli võimalik jälgida kõige kauem.

Kahele hiireviu- ja ühele herilaseviupesale seadsime üles veebikaamera, mille kaudu õnnestus linnusõpradel reaajas heita pilk viupesas toimuvale. Interneti-viuvaatlejaid oli

Interneti-viuvaatlejaid oli rohkesti: vaatekordi kogunes üle nelja miljoni.

rohksti – vaatekordi kogunes üle nelja miljoni –, sest pesaelu oli köitv. Herilaseviupaar ei hakanud küll pesitsema, ent mõlemast hiireviupesast läks lendu kolm poega – tänavusel kesisel pesitsusaastal suurepä-

Foto: Urmas Sellis

Veebikaamera hiireviu pesa juures meelitas kümneid tuhandeid vaatajaid, kellest kolm neljandikku elab väljaspool Eestit. Mullu 4. märtsil oli kaamerat paigaldamas Ülo Väli

rane tulemus. Tänu veebikaameratele ja viu Villu jälgimisele talvitusalaal Saksamaal nii otse looduses kui ka rändekaardi kaudu oli Eesti aasta lind väga hästi teada ka väljaspool Eestit.

Loomulikult said kõik veebiviud, nii täiskasvanud kui ka noored, endale rahvahääletustel nime.

Peale nimeotsingute korraldasime

viuaastal suvemoevõistluse, mille käigus võis pakkuda viuteemalisi särgekavandeid. Meile saadeti üle saja idee, neist parimad realiseerusid lõpuks viusärkidena. EENeti eestvõttel peeti arvutijoonistuste võistlus, kus viudel oli omaette rubriik. Kunstniku nägemus aasta lindudest jõudis traditsiooniliselt margile, ümbrikule ja maksimumkaardile.

Viujoonistustel kujutati väga mitmesuguseid viusid, kuid eriskummalisi viusid võis näha ka looduses. Just viuaastal sai Eesti endale uue viuliigi – stepiviui, kes eksis siia juuni lõpul. Sügisel tekitas elevust üleni valge leukistiklik hiireviu, kellelaolist ei olnud varem samuti Eestis nähtud. Suur tänu kõigile viudele, kes aitasid 2015. aasta meelde jäävaks muuta! Loodetavasti jääb huvi nende vastu püsima ka edaspidi. ■

Sellist perepilti nägi kaamerast mullu 8. mail